

Az
Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.
részére

A
Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
Nyíregyháza
Toldi u. 1.
4400
útván

útván

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] Kft. ([redacted])
[redacted] indítványozó P.1. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk – dr. Kovács
Előd ügyvéd (Kovács Előd Ügyvédi Iroda, 1065 Andrásy út 6. II. 4.) útván az Alkotmánybíróságról
szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

I. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a megsemmisíteni kért bírói
döntések Alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az
Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

II. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a bírói döntés felülvizsgálatára irányuló
eljárásban a jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytatni
szíveskedjen.

Kéréstem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

**1. A megsemmisíteni kért jogszabályi bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz
szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):**

Kúria Mfv.I.10.337/2016/7.I. számú ítélete (P.1 szám alatt)
A Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.21.189/2015/6. sorszámú, másodfokú ítélete ellen (P.2.
szám alatt)
Elsőfokú eljárás ügyszám: Nyíregyházi Közigazgatási-és Munkaügyi Bíróság
4.M.125/2013/39. (P.3. szám alatt)

Az Alkotmánybíróságnak tekintettel kell lennie arra, hogy a Kúria Mfv.I.10.337/2016/7.I.
számú ítélete a Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.21.189/2015/6. számú ítéletét és a Nyíregyházi
Közigazgatási-és Munkaügyi Bíróság 4.M.125/2013. eljárásban hozott ítéletét teljes
terjedelmében vizsgálta felül, ami – az Abtv. 43. § (4) bekezdésére is figyelemmel – alapot adott
az Alkotmánybíróságnak arra, hogy a bírósági eljárás egészét vizsgálja felül.

A Kúriai ítélet kézhezvételének időpontja: 2016. december 7. napja. ✓

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/528 -0 /2017
Érkezett:	2017 FEBR 14.
Példány:	1
Melléklet:	10 db
Kezelőiroda:	

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt **tisztességes eljáráshoz** való jog:

XXVIII. cikk (1) (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege)

A Nyíregyházi Közigazgatási-és Munkaügyi Bíróság 4.M.125/2013/39. számú elsőfokú ítéletében a Indítványozót, mint a perben alperesi felet, „kötelezte, hogy a felperes jogellenesen megszüntetett munkaviszonyát állítsa helyre, és elmaradt jövedelmét kártérítésként fizesse meg a felperesnek.,,

Az ítélet ellen az Indítványozó nyújtott be fellebbezést.

Az ügyben másodfokon eljáró **Nyíregyházi Törvényszék** 4.Mf.21.189/2015/6. számú jogerős (P/3. sz. alatt mellékelten csatolt) ítéletében a fenti határozatot helyben hagyta:

A jogerős ítélet ellen az Indítványozó nyújtott be felülvizsgálati kérelmet.

A Kúria Mfv.I.10.337/2016/7.I. számú ítéletében az első fokon eljáró Nyíregyházi Közigazgatási-és Munkaügyi Bíróság 4.M.125/2013/39. számú ítéletének bruttó 50.000,-Ft-t meghaladó felügyelőbizottsági tiszteletdíjat felperesnek megítélő rendelkezését hatályon kívüli helyezte a további támadott rendelkezésit hatályában fenntartotta.

Indítványozó *tisztességes eljáráshoz* való jogának csorbítása az alábbi két pontra tekintettel történt:

(1) a felügyelő bizottsági tagsági tevékenység ellátására irányuló jogviszonynak a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 294. § (1) f) pontjában meghatározottól eltérő kirívóan okszerűtlen és jogszabályellenes értékelése

(2) A102/1995. (VIII. 25.) Korm. rendelet 10. § (1) bekezdésében foglaltak szerint az 5. és 6. melléklet szerinti igazolás, mint jogszabályban meghatározott tartalmú okirat tartalmának mellőzése – eljárásjogi jogszabálysértés

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*”

Az Alkotmánybíróságnak elsősorban azt kell vizsgálnia, hogy a bíróság által az ügyre alkalmazandónak ítélt **jogszabály értelmezése során mennyiben jutottak érvényre a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó követelmények.**

4. (1) a felügyelő bizottsági tagsági tevékenység ellátására irányuló jogviszony jogszabályellenes értékelés

A Nyíregyházi Törvényszék /6. sorszámú ítéletének 8. oldal utolsó bekezdésében az alábbi megállapításokat tette, s ezekre tekintettel a felperes keresetének részben helyt adott:

„Tekintettel arra, hogy alperes fellebbezésében hivatkozott tényállítások – felügyelőbizottsági tagként iratbetekintés, önkormányzati képviselőként szavazás – önmagukban nem alkalmasak a keresőképeség megállapítására, nem vonható le olyan következtetés, hogy a felperes együttműködési kötelezettségét megszegte a munkáltatójával, alperessel szemben, így az alperes által hivatkozott Mfv.II.11.070/2011/5. és az Mfv.I.10.037/1998. számú eseti döntések nem irányadóak.”

A Kúria ítélete (47) pontjában az alábbi megállapításokat tette:

„Az alperes alappal hivatkozott arra, hogy az Mt. 294. § (1) bekezdés f) pontja alapján a felügyelőbizottsági tagsági tevékenység ellátására irányuló jogviszony munkavégzésre irányuló jogviszony, de téves azon következtetés, hogy ebből következően egyenrangú a munkaviszonnyal.”

Indítványozó álláspontja szerint az új munka törvénykönyve, vagyis a 2012. évi I. törvény (továbbiakban: Mt.) 219. § (1) bekezdés f) pontja alapján **a felügyelő bizottsági tagsági tevékenység ellátására irányuló jogviszony munkavégzésre irányuló jogviszonynak tekintendő.**

Mt. 219. § (1) f) munkavégzésre irányuló jogviszony: a munkaviszony, a munkavégzési kötelezettséggel járó szövetkezeti tagsági viszony, a vállalkozási és megbízási szerződés, a gazdasági társaság vezető tisztségviselői vagy felügyelő bizottsági tagsági tevékenység ellátására irányuló jogviszony és az egyéni vállalkozás

Ennek megfelelően a felügyelőbizottsági tagsági tevékenység ellátására irányuló jogviszony a hatályos Mt. szerint egyértelműen munkavégzésre irányuló jogviszonynak minősül. E tekintetben a munkaviszony egyenrangú a felügyelőbizottsági jogviszonnyal.

Az új törvényi szabályozás koncepcionális változást hozott a felügyelő bizottsági tagság megítélésében. A korábbi, Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény még nem ismerte a munkavégzésre irányuló jogviszony kategóriáját, az új Mt. azonban a záró rendelkezések között kifejezetten ennek minősíti a felügyelő bizottsági tagsági tevékenység ellátására irányuló jogviszonyt.

A hatályos Mt. szabályozási rendszerében tehát nincs annak jelentősége, hogy a felügyelőbizottsági tag konkrétan milyen más - pl. megbízási - jogviszony keretében végzi tevékenységét. Az Mt. csak arra helyezi a hangsúlyt, hogy a saját szabályozási rendszere tekintetben ez egyértelműen munkavégzésre irányuló jogviszony, így arra a munkavégzésre irányadó szabályokat kell alkalmazni.

A törvényi rendelkezés alapján tehát a bíróságnak nincs mérlegelési joga azzal kapcsolatban, hogy mi minősül munkavégzésre irányuló jogviszonynak, hiszen azt a törvény de facto kimondja.

4. (2) A102/1995. (VIII. 25.) Korm. rendelet 10. § (1) bekezdésében foglaltak szerint az 5. és 6. melléklet szerinti igazolás, mint jogszabályban meghatározott tartalmú okirat tartalmának mellőzése – eljárásjogi jogszabálysértés

Indítványozó álláspontja szerint tévedett az elsőfokú és másodfokú bíróság, valamint a Kúria is, amikor a keresőképtelenségre vonatkozó orvosi igazolásokra a 102/1995. (VIII. 25.) Korm. rendelet 10. § (1) bekezdése szerinti 5. és 6. melléklet szerinti orvosi igazolással, mint jogszabályban meghatározott kellékkel szerelt okirattal szemben a felperes kezelőorvosának tanúvallomását és igazolását vette figyelembe, amikor azt állapította meg, hogy a kijárási megjelölt időpont 12-14 óráig csak engedély arra, hogy a beteg naponta két órában elhagyhatja lakóhelyét.

Az orvosi igazolások alapján a felperes járó beteg besorolást nyert, oly módon, hogy naponta mindösszesen 12-14 óra között „járhat ki” az otthonából.

Alperes arra fel kívánja hívni a T. Alkotmánybíróság figyelmét, hogy a felperes által korábban 8/F/1. sorszámon becsatolt orvosi igazolásban feltüntetett „lakóhelyét elhagyhatta ügyintézés céljából” megfogalmazás nem felel meg a keresőképtelenség és keresőképesség orvosi elbírálásáról és annak ellenőrzéséről szóló 102/1995. (VIII. 25.) Korm. rendelet fogalomrendszerének sem, ugyanis ilyen kategóriát a jogszabály egyáltalán nem ismer.

A rendelet egyértelművé teszi, hogy munkavégzésre a betegszabadság/keresőképtelenség időtartama alatt nincs lehetőség. A felperes esetében pedig a lakóhely elhagyása a felmondásban megjelölt esetekben mindig munkavégzéssel párosult.

Alperesi álláspont szerint a „lakóhelyét elhagyhatta ügyintézés céljából” megfogalmazás még kiterjesztően sem értelmezhető. Nyilvánvaló, hogy a keresőképtelenség időtartama alatt a felperes munkavégzést nem teljesíthet, mint ahogy azt megtette legalább két alkalommal is (1) Kótaj Község Önkormányzatának Képviselőtestületében, illetve az 2) Alperesnél.

Ebben a körben ismételten hivatkozni kívánunk a fenti Kormányrendelet 6. § (2) bekezdésének a) pontjára, amely szerint a keresőképtelenség alatt a biztosított köteles a kezelőorvos utasításai szerint eljárni.

A Nyíregyházi Törvényszék /6. sorszámú ítéletének 8. oldal 3. bekezdésében az alábbi megállapításokat tette, s ezekre tekintettel a felperes keresetének részben helyt adott:

„Alaptalan alperesnek a felmondás jogellenességét megállapító ítéleti rendelkezést támadó fellebbezése, mert az elsőfokú eljárásban becsatolt háziorvos által kiállított keresőképtelen állapotot igazoló és az alperes által is befogadott, táppénz kifizetése alapjául vett, 102/1995. (VII.25.) Kormányrendeletnek megfelelően kiállított igazolásokkal szemben a keresőképesség megállapítására önmagában nem ad alapot, hogy a felperes 2013. március 1. napján, mint felügyelő bizottsági tag iratokba kívánt betekinteni alperesnél fél óra időtartamban, továbbá az sem, hogy Kótaji Önkormányzat Képviselőtestületének ülésén 2013. február 19. napján 14 óra és 16 óra között megjelent, és mint képviselőtestületi tag tevékenységet végzett. Ugyani ezen rövid időtartamokban végzett tevékenységéből okszerűen nem következik, hogy a felperes rendelkezett a munkaviszonya alapján betöltendő raktárosi munkakörének napi 8 órában történő elvégzéséhez szükséges munkaképességgel.”

Alperes álláspontja szerint kirívóan okszerűtlenül értékelt az elsőfokú és másodfokú, valamint Kúriai ítélet akkor, amikor az ítélet perdöntő bizonyítékul fogadta el a felperes által csatolt, munkaviszonya megszüntetését követően a háziorvosától kért igazolást annak alaki és tartalmi hiányossága (nem tartalmazott kelteztést, és tartalma teljes egészében eltér a Kormányrendelet mellékletében meghatározott tartalomtól) ellenére, ráadásul úgy, hogy ezen igazolásról az alperesnek, korábban – a munkaviszony fennállta alatt – tudomása sem volt.

